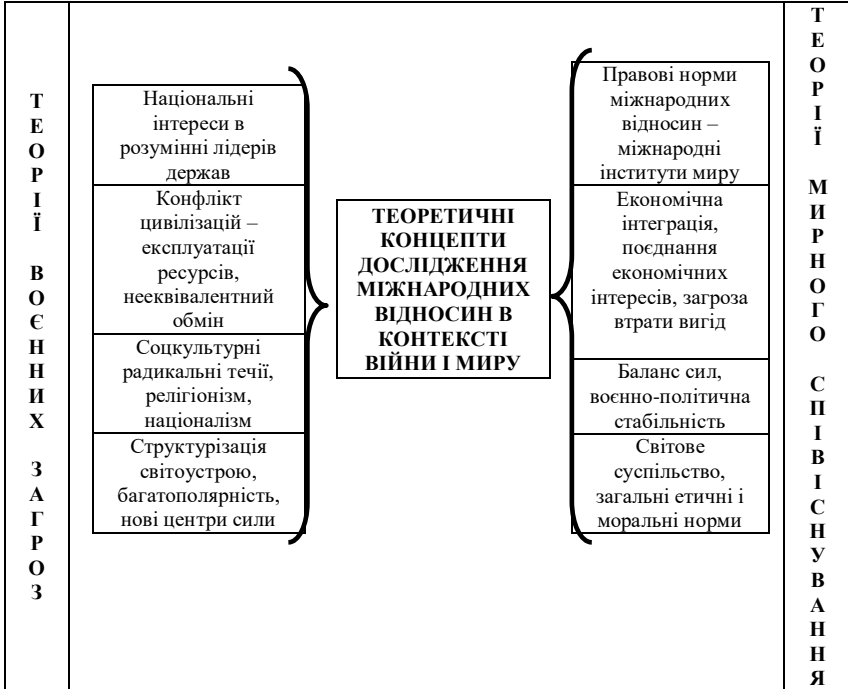


умов протистояння на цьому рівні комунікативного процесу є саме Вищевикладене дозволяє викласти схематично теоретичні концепти дослідження міжнародних відносин в контексті війни і миру.



Малюнок 1 Теоретичні концепти дослідження міжнародних відносин в контексті війни і миру

ДУХОВНА ДЕГРАДАЦІЯ ОСОБИСТОСТІ ЯК НАСЛІДОК КОМЕРЦІАЛІЗАЦІЇ КУЛЬТУРИ

Р.А. Михайловський

Харківський національний університет Повітряних Сил імені Івана Кожедуба

В умовах кризових політичних ситуацій, ведення інформаційної війни, поширення негативної інформації у суспільстві спостерігається феномен посилення почуття самотності й переважання негативних настроїв. Дана тенденція знаходить вираження у таких суспільних явищах, як втрата довіри до суспільних інститутів, до числа яких відносяться держава, релігія, наука, освіта, сім'я. Крім того, має місце посилення гіпертрофованості системи відносин, в основі якої – прагнення до наживи, суперництва, лідерства, розваг. Людське життя часто стало сприйматися як гра, в якій правила задаються

самою особистістю, котра «реалізує» свої потенційні можливості в рамках надуманих проблем і віртуальних ситуацій. Але, ні інтернет-спілкування, ані застосування комунікативних технологій і штучних тренінгів не спроможні замінити живе людське спілкування.

Під впливом освіти система світогляду людини набуває значного обсягу знань, основу яких становить науковий раціоналізм. Індивіду тепер доступні ресурси глобальної інформаційної системи, які є нейтральними з точки зору їх відношення до якості інформаційних потоків. Подібна свобода доступу до інформаційних ресурсів з огляду на прискорення темпів комерціалізації культури уможливило загрозу духовної деградації.

Духовність є таким собі ідеалом бажаного буття, який не може бути досяжним у повній мірі, але в той же час змушує докладати зусиль з метою подолання тих ситуацій, наслідком яких виступає деградація особистості, втрата її найбільш значущих характеристик. Поряд з формами її вираження в рамках культурного простору має місце одночасне існування найрізноманітніших феноменів. У комплексі вони формують у культурі сферу псевдодуховності. У даному випадку, як справедливо зазначає А. Багаутдінов, псевдодуховність можна трактувати як обмежену, недостатню, неповноцінну, формальну реалізацію духу людини в різних сферах культури й життя, що не сприяє вираженню свого духовного потенціалу в необхідній формі.

На підставі викладеного вище можна зробити наступні висновки. Становлення інформаційного суспільства супроводжується проявом нових граней духовності, виникненням психодуховних практик, що виходять за рамки світського й релігійного розуміння. В інформаційному суспільстві значно зростає негативна діяльність людини, що пов'язано зі зростанням відчуження, трансформаціями системи цінностей. Негативна діяльність набуває загального характеру і становить загрозу існуванню самої людини.

В інформаційному суспільстві яскраво проявляються основні риси духовного відчуження, джерелом якого є відчуження віртуальне. Віртуалізація – це новий тип відчуження людини від себе самої при використанні комп'ютерів і перетворення її реальності в потоки інформації.

Культура як простір самореалізації особистості перетворюється у простір, де домінують споживання й розваги, а також здійснюється вибір форм духовної діяльності, що суттєво загрожує безпеці духовної сфери. Культура в інформаційному суспільстві часто сприяє не піднесенню особистості, а падінню її до рівня буття у світі речей, оскільки вона пропонує готові сурогатні форми у віртуальних процесах сучасної дійсності.